

[Ingerlise Koefoed]

håbe. Jeg håber da heller ikke, det er noget, der smitter i andre kommuner, men jeg vil godt gøre opmærksom på, at sådan noget er skæbnesvangert, for det betyder bl.a., også når det drejer sig om tidsskrifter, at der vil være nogle tidsskrifter, som man ikke mere har, og som man ikke får. Man får et hul i bogbestanden, når man lukker for indkøb i det hele taget for nogle måneder eller for et år.

Men jeg håber da, at vi får gode tider igen i folkebibliotekerne, så i hvert fald nogle af de visioner, der lå om også at gøre bibliotekerne til informationscentraler, til steder, hvor alle de nye medier også var i anvendelse, kan blive virkeliggjort.

I øvrigt vil jeg takke meget for den venlige og åbne behandling, som forespørgslen har fået, og jeg vil også takke for, at der var så stor en tilslutning til dagsordenen.

Til Fremskridtspartiet, som jo ikke tilsluttede sig, vil jeg sige, at selvfølgelig er det vigtigt, at man går i livets skole, for det er den vigtigste skole, man kan gå i, men det gør altså ikke noget, om man en gang imellem læser et digt og man en gang imellem læser en bog og man en gang imellem hører noget musik. Det gør ikke livets skole fattigere, og det gør heller ikke noget, om man gratis kan få mulighed for at nyde disse ting.

Der var altså i store træk enighed om, at der bør gøres noget på området, og det er jeg meget glad for. Jeg er også meget glad for, at ministre nu vil tage fat med frisk mod, eller hvad det nu var for noget undervisningsministeren sagde man ville tage fat med. For selvfølgelig kan det ikke undgås, som fru Eva Møller sagde, at vi ikke er helt så enige i detaljen. Det tror jeg bl.a. drejer sig om definitionen af, hvad et bibliotek egentlig er for noget.

For mig er et bibliotek altså et sted, hvor man har indkøbt bøger og andre materialer – og jeg har hele tiden i dag talt om materialer og ikke om bøger – til et bestemt formål, hvor man køber bredt og alsidigt ind, hvor materialerne er registreret, og som indgår som et led i det samlede biblioteksvæsen i samarbejde med andre biblioteker.

Ud fra den definition kan jeg så fastslå, at det ikke er så godt med f.eks. gymnasiebiblioteksbetjeningen, som andre har sagt heroppefra. Der findes mig bekendt 147 gymnasier her i landet, og af dem har 27 et rigtig gym-

nasiebibliotek. De ligger i Københavns Amt og i Roskilde Amt. Så er der et til, der ligger i Tarm i Jylland, men det har kun åbent 13 1/3 time om ugen. I Fyns Amt er der en anden ordning, hvor man har en fælles pulje, som man bruger til biblioteksteknisk bistand, og så er der forhandlinger i gang i Sønderjyllands Amt og i Viborg Amt. Det er efter min mening en utilstrækkelig biblioteksbetjening af den meget store ungdomsuddannelse, som gymnasierne jo er.

Med hensyn til de tekniske skoler er der mig bekendt 10 tekniske skoler, der har mere end 10 timers biblioteksbetjening om ugen, og på 22 skoler er der ikke noget særskilt lokale til det bibliotek, som lærerne fortrinsvis køber ind til. Man skal hen og hente faglæreren og låne en nøgle ind til et af faglokalerne for at få fat i nogle bøger.

Jeg skal ikke fordybe mig i de andre uddannelser, bare sige, at generelt er det altså ikke så godt, og derfor er det også godt, at der i dag har været en så positiv indstilling til, at man skal gøre noget mere ved det.

Med hensyn til det, som undervisningsministeren sagde om, at det bedste var dog, at folkebibliotekerne kunne klare dette problem, vil jeg sige: det var fint, hvis folkebibliotekerne kunne klare overbygningen, og det er også godt nok, hvis man siger, at nu må folkebiblioteket tage sig af det. Men gør man det, så må der penge til, og så må der personale til, og så må der et meget formaliseret samarbejde til mellem folkebiblioteket og lærerne og eleverne ved de enkelte skoler.

Dernæst med hensyn til det problem, der er blevet nævnt om, at nu skal man passe på, at man ikke køber de samme materialer ind alt for mange steder: det vil ikke kunne undgås, hvis man laver biblioteker på skolerne, i folkebiblioteket eller andre steder, at der vil være bøger og materialer, der er gengangere. Det er ikke det, det drejer sig om. Det, det drejer sig om, er, at der samlet ikke er flere eksemplarer af materialet, end der er behov for. For man vil aldrig helt kunne undgå det, som man så meget hurtigt kalder overlappninger.

Endelig vil jeg med hensyn til amtscentralerne gøre opmærksom på, at meget få amtscentraler er i stand til i dag at lave supplerende materialeforsyning til andre skoleformer end folkeskolen, nogle af højskolerne og den almene fritidsundervisning, men at det